

[Poulsgaard]

baghovedet er der virkelig grund til at tage et sådant forslag alvorligt.

At de, der er modstandere, skulle være dårligere danskere end dem, der er tilhænger af EF, tillader jeg mig at tvivle meget stærkt på. Debatten har vist, at dette folketing er fuldstændig ude af trit med befolkningen, hvad angår EF-spørgsmålet. Det er den stærke partidisciplin, der binder. Den er jeg også selv slave af, det skal jeg ærligt indrømme, men at man ville holde EF-modstandere ude fra en sådan hvidbogs udarbejdelse, syntes jeg godt nok var grove løjer.

Jeg synes, at udenrigsministeren skylder folketinget en forklaring på, hvad det er for nogle tanker, man har dernede, hvad det er, man vil. Jeg tror ikke ligefrem, det var det, man sagde ja til, dengang vi stemte ved EF-valget. Havde man vidst det, var resultatet måske blevet et andet.

Som sagt den varmeste anbefaling af det foreliggende beslutningsforslag.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, der har støttet forslaget, men må samtidig sige, at jeg er skuffet over modtagelsen, jeg kan ikke skimte et flertal for forslaget.

Det er egentlig ikke det, jeg er mest skuffet over. Jeg havde ikke så voldsomme forventninger i den retning. Jeg er egentlig mest skuffet over holdningen bag afvisningen. Holdningen er lidt den: ja men det går jo mægtig godt med vores EF. Vi får, som udenrigsministeren siger, skam en årlig beretning, vi har fået 118, 137, 140 og 221 redegørelser i markedsudvalget. Vi har EF-Karnov, vi kan gå hen og slå op i. Vi får fra organisationer analyser og vurderinger, og vi får fra de politiske partier standpunkter og redegørelser. Der er ikke behov for mere. Alt er godt nok. Det er det billede, udenrigsministeren tegner.

Men der er altså også et andet billede af EF-debatten, og det er mit. Det er, at der er oplysninger, informationer – også misinformationer – nok på markedet, men der er alt for lidt dialog. EF-debatten er i forbløffende grad præget af fortidsknuderne fra 1972, af skyttegravskrig, hvor tilhængere og modstandere slynger de oplysninger, de lige her på stedet bedst kan bruge, i hovedet på hinanden, som det nu passer. Det har gjort dansk

EF-debat, også mange af de debatter, vi har haft her i salen, utrolig frustrerende. En såkaldt tilhænger skal være yderst forsigtig med at være kritisk, det kan misbruges. En såkaldt modstander skal være sig for at udtale noget som helst, der kan lyde rosende eller anerkendende om det arbejde, der foregår inden for EF på forskellig vis, for det kan misbruges.

Derfor mener jeg i modsætning til, hvad udenrigsministeren og hr. Ivar Nørgaard var inde på, at der er et fantastisk behov for at sagliggøre debatten, at lodiggøre debatten. Der er kun én vej, og den er såmænd ikke så svær at forstå – skulle i hvert fald ikke være det i Grundtvigs fædreland – nemlig at skabe et forum for dialogen, hvor man prøver på at diskutere sagerne med hinanden, i stedet for at det foregår i avisspalterne og ved store offentlige møder, hvor ensidigheden altid dominerer. Det er min bestemte opfattelse, at som følge heraf forholder det sig sådan i dag, at der er større strid om de grundlæggende EF-forhold end nødvendigt, og det er jo da egentlig en ganske trist konstatering.

Opinionsmålinger skal man altid være forsigtig med, også dem, der vedrører EF, og nogle af dem, der har været fremme, har også i deres formuleringer været, skal vi sige diskutabile. Vi kan jo også se, at noget af den folkelige modstand imod EF, der slår igennem i opinionsmålinger, ikke slog tilsvarende igennem ved EF-valget. Men jeg mener, det er klart og tydeligt – på trods af alt det, man skal trække fra – at opinionsmålingerne afslører ganske betydelige folkelige problemer ved vores tilslutning til EF. Det synes jeg der var for lidt forståelse for i indlæggene fra udenrigsministeren, fra regeringspartierne og fra hr. Ivar Nørgaard. Det folkelige fundament for vores EF-politik er ganske enkelt for svagt, og det forhindrer undertiden Danmark i at spille den rolle, vi kunne spille, og er i dybeste forstand i modstrid med vores markedspolitiske interesser.

Jeg tror ikke, det vil være skadeligt for Danmarks muligheder for at øve indflydelse på diskussionen inden for EF om EFs fremtid, hvis vi nedsætter et udvalg, hvor der sandelig også kan være repræsenteret folk, der er skeptiske eller modstandere. Udlandet kan jo også læse opinionsmålinger. De kan jo se, at dette er en realitet i Danmark. Hvorfor skulle det være skadeligt i forhold til udlan-